

Budapest, 1970. október 19.

Tayyib Gökbilgin
professzor urnak,
Isztanbul

C I H A
1969 BUDAPEST

Igen tisztelt Professzor Uram!

Amikor a mai délelőttön Bölcsészeti Karunkon baráti látogatásra gyültek össze a török professzori delegáció tisztelt tagjai, mély megdöbbenéssel és őszinte szomorúsággal hallottam, hogy Professzor Ur súlyos családi gyásza miatt már tegnap kénytelen volt hazautazni. Így csak levél útján tudom közölni azt, amit egyébként a delegáció előtt is kifejeztem: felesége elhunytát mély részvétellel és Professzor Ur gyászában osztozva, mint igen rossz hirt és súlyos csapást vettem tudomásul.

A ma elmaradt beszélgetését Karunkon más alkalommal pótolhatjuk, de az Önt ért veszteség pótolhatatlan és a fájdalmat alig enyhítheti az a körülmény, hogy török és magyar kollégái mennyire együttéreznek Professzor Urral és a hátramaradott családdal. Csak azt kívánhatjuk, hogy idővel enyhüljön ez a fájdalom, tompítsa az a nagyértékű munka, amit Professzor Ur népeink multjának feltárásában és a kapcsolatok felderítésében bizonyára töretlen erővel és immár az elhunyt emlékének is áldozva fog folytatni.

Legyen szabad mély gyászában még egyszer szívből jövő részvéte-
met kifejeznem és ismételten megköszönöm az egyetemi jubileum alkal-
mával kifejtett értékes közreműködését.

Tisztelő hiva

János Árkai

/Dr. Székely György/
egyetemi tanár